

ПРОТОКОЛ

№ 1683

гр. Бургас, 12.05.2022 г.

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XLVI СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **МАРТИН Р. БАЕВ**

при участието на секретаря **ДИЛЯНА ИВ. БОДУРОВА**
и прокурора **Г. Н. Г.**

Сложи за разглеждане докладваното от **МАРТИН Р. БАЕВ** Наказателно дело от общ характер № 20222120200732 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Подсъдимият **Г. Т. Г.**, редовно уведомен, се явява лично.

Явява се адв. **Т.Д.** от **БАК**, упълномощен защитник на подсъдимия **Г.**.

Не се явява частният обвинител и граждански ищец **АНТ. Г. Г.**, редовно уведомен чрез своята майка и процесуален представител.

Явява се **Д. П. СТ.**, законен представител на частният обвинител и граждански ищец, редовно уведомена в предходно съдебно заседание.

Явява се адв. **Р.Н. К.**, повереник на частният обвинител и граждански ищец **АНТ. Г. Г.**, действащ чрез своята майка и законен представител.

За Районна прокуратура гр. Бургас, редовно призовани, се явява прокурор **Г.**, представяща разпореждане.

СЪДЪТ запитва страните за становище по хода на делото.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

ЗАКОННИЯТ ПРЕДСТАВИТЕЛ НА ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ И ГРАЖДАНСКИ ИЩЕЦ: Да се даде ход на делото.

АДВ. К.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Д.: Да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМИЯТ Г.: Да се даде ход на делото. Получил съм препис от обвинителния акт и разпореждането на съда преди повече от седем дни.

СЪДЪТ, след като изслуша становищата на страните, намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД на делото и го докладва.

СНЕМА самоличността на подсъдимия, както следва:

Г. Т. Г. с ЕГН: *****, роден на 27.03.1980г., в гр. Бургас, българин, български гражданин, неженен, средно образование, работи като спасител, осъждан.

СЪДЪТ, на основание чл. 274 от НПК, РАЗЯСНИ на страните правото им на отвод срещу състава на съда, прокурора и секретаря, както и правата им, предвидени в НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи.

ЗАКОННИЯТ ПРЕДСТАВИТЕЛ НА ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ И ГРАЖДАНСКИ ИЩЕЦ: Нямам искания за отводи.

АДВ. К.: Нямам искания за отводи.

АДВ. Д.: Нямам искания за отвод на състава на съда, прокурора и секретаря.

ПОДСЪДИМИЯТ Г.: Няма да правя отвод на състава на съда, прокурора и секретаря. Запознат съм с правата си.

СЪДЪТ констатира, че делото е насрочено за разпоредително заседание, като с разпореждането за насрочване на делото СЪДЪТ е указал на страните въпросите, които подлежат на разглеждане, поради което и на основание чл. 247 и сл. НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИСТЪПВА към обсъждане на въпросите по чл. 248 НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че делото е подсъдно на съда; няма основания за спиране или прекратяване на наказателното производство; на досъдебното производство не е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуални правила, довело до ограничаване на процесуалните права на подсъдимия; не е необходимо разглеждането на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия или съдебен заседател, вещо лице, преводач или тълковник и извършването на съдебни следствени действия по делегация; нямам искания за събиране на други доказателства към този момент; считам, че взетата по отношение на подсъдимия Г. мярка за неотклонение "подписка" следва да бъде потвърдена. Не са налице са основания за разглеждане на делото по реда на особените правила.

АДВ. К.: Аналогична ни е тезата с държавното обвинение. Считам, че делото е подсъдно на съда; няма основания за спиране или прекратяване на наказателното производство; на досъдебното производство не е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуални правила, довело до ограничаване на процесуалните права на подсъдимия; не е необходимо разглеждането на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия или съдебен заседател, вещо лице, преводач или тълковник и извършването на съдебни следствени действия по делегация; нямам искания за събиране на други доказателства към този момент; считам, че взетата по отношение на подсъдимия Г. мярка за неотклонение "подписка" следва да бъде потвърдена.

Имаме искане, което е свързано с особения ред, по който трябва да протече разпита на пострадалото лице.

ЗАКОННИЯТ ПРЕДСТАВИТЕЛ НА ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ: Присъединявам се към казаното от адв. К..

АДВ. Д.: Също считам, че делото е подсъдно на съда; няма основания за спиране или

прекръпяване на наказателното производство; на досъдебното производство не е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуални правила, довело до ограничаване на процесуалните права на подсъдимия; не е необходимо разглеждането на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия или съдебен заседател, вещо лице, преводач или тълковник и извършването на съдебни следствени действия по делегация; нямам искания за събиране на други доказателства към този момент; считам, че взетата по отношение на подсъдимия Г. мярка за неотклонение "подписка" следва да бъде потвърдена. Не са налице са основания за разглеждане на делото по реда на особените правила.

ПОДСЪДИМИЯТ Г.: Присъединявам се към всичко заявено от моят защитник.

СЪДЪТ след като съобрази становищата на страните и самостоятелно прецени в тайно съвещание въпросите по чл. 248, ал.1 НПК, на основание чл. 248, ал.5 и ал. 6 НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА, че делото е подсъдно на съда.

КОНСТАТИРА, че не са налице основания за спиране или прекръпяване на наказателното производство.

КОНСТАТИРА, че не е необходимо привличането на резервен съдия или съдебен заседател, вещо лице, преводач или тълковник и извършването на съдебни следствени действия по делегация;

ПОТВЪРЖДАВА мярката за неотклонение „Подписка” на подсъдимия Г..

СЪДЪТ обаче счита, че е налице отстранимо съществено нарушение на процесуални правила, довело до ограничаване на процесуалните права на подсъдимия.

По отношение на подсъдимия е повдигнато обвинение за извършено продължавано престъпление. Съгласно чл. 26 НК продължавано престъпление е налице, когато две или повече деяния, които осъществяват поотделно един или различни състави на едно и също престъпление, са извършени през непродължителни периоди от време, при една и съща обстановка и при однородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите, като деецът (ако бъде признат за виновен) в тези случаи се наказва съобразно включените в продължаваното престъпление деяния, взети в тяхната съвкупност и съобразно с причинения от тях общ престъпен резултат.

Тази легална дефиниция предопределя и изисква описание в обвинителния акт на **отделните деяния**, включени в продължаваното престъпление. Същите следва да бъдат конкретизирани по време, място и начин на извършване – т.е. необходимо е в обвинителния акт ясно да се посочи колко отделни деяния, включени в състава на единното продължавано престъпление, се вменяват във вина на подсъдимия, както и къде и кога е извършено всяко от отделните деяния.

Това се налага по две основни причини - първо, за да може да се извърши преценка

дали са налице всички признаци на продължаваното престъпление и най-вече дали отделните деяния са извършени **през непродължителни периоди от време** и второ - за да се гарантира правото на защита на подсъдимия, което значително би било затруднено, ако отделните инкриминирани деяния не са описани поотделно, а обобщено.

В конкретния казус в описателната част на обвинителния акт прокурорът е посочил няколко случая, в които според него, подсъдимият е изтезавал малолетния си син. Посочил е, че тези случаи са се осъществили в периода от януари 2014 г. до 25.02.2019 г. /повече от 5 години/, като за по-голямата част от деянията липсва посочване на време на извършване. Така например за второто деяние прокурорът е посочил, че се е осъществило в „инкриминирания период“, като подсъдимият е пускал на пострадалия звуци и блъскал по вратата на банята и т.н., както и че описаните действия се „повтаряли многократно на различни дати“. От така даденото описание въобще не може да се установи кога точно според прокурора в рамките на 5 годишния период са били извършени тези деяния, колко точно са били тези деяния, за колко деяния се повдига обвинение и т.н. Правото на защита на подсъдимия също е съществено затруднено, доколкото няма как да се очаква той да може да го упражни ефективно, ако не знае срещу какво да се защитава – не са посочени нито колко са били тези конкретни деяния, нито кога са били извършени в рамките на дългия период от пет години.

Сходно е положението и по отношение на следващите деяния, за които отново е посочено, че са извършени в инкриминирания период, без да се прави каквото и да е уточнение кога точно в този петгодишен период прокурорът приема, че са били осъществени.

Като цяло в описателната част на обвинителния акт само по отношение на три от деянията прокурорът е посочил, кога приблизително са били извършени – първото деяние, когато пострадалият е бил на 6 години; деянието, свързано с пускането на котка по гърба му, когато според РП-Бургас А. е бил на 8 години и последното деяние, при което пострадалият е бил на 10 години. По отношение на останалите деяния липсва дори бегло посочване кога прокуратурата приема, че са били осъществени.

Според настоящия състав посочването на един период от около пет години, в който според прокуратурата са се извършвали множество деяния, всяко едно от тях консумиращо състава на чл. 187 НК, без деянията да са индивидуализирани като брой и време на извършване поставя подсъдимият, а и съда пред невъзможност да разберат в какво точно прокуратурата обвинява Г.. Липсата на индивидуализация пречи и да се прецени дали се касае за деяния, извършени **през непродължителни периоди от време**, респективно да се прецени дали тезата на прокуратурата за наличие на продължавано престъпление е вярна или не. Следва да се има предвид, че продължителността на целия инкриминиран период е 5 години, което самостоятелно няма как да се приеме за непродължителен период, и което налага отделните деяния да се индивидуализират допълнително (ако не с дати, то поне с периоди от време), за да може да се прецени, дали периодите между тях са непродължителни (практиката приема, че те ще бъдат такива, ако времето между тях е не повече от година),

респективно – да се прецени дали се касае за продължавано престъпление или не.

Вярно е, че в конкретния казус прокуратурата е значително затруднена да посочи времевите рамки на отделните деяния, както и въобще да индивидуализира тези деяния, доколкото основната информация за това се извлича от показанията на малолетния пострадад, които не се отличават с изчерпателност относно тези факти, но също така е вярно, че това няма как да се вмени в тежест на подсъдимия, който при всички случаи има право да разбере в какво се обвинява.

С оглед всичко казано по-горе съдът счита, че в конкретния случай е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и в частност нарушение на правото на подсъдимия да научи в какво престъпление е обвинен, поради което и на основание чл. 249, ал. 4, т. 1, вр. с чл. 248, ал. 3 НПК съдебното производство следва да бъде прекратено, а делото да се върне на РП-Бургас.

С оглед горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по делото.

ВРЪЩА делото на прокурора.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО в частта, касателно мярката за неотклонение и в частта за прекратяване на съдебното производство на основание чл. 249, ал.3, вр. с чл. 248, ал.1, т. 3 и т. 6 НПК подлежи на обжалване и протестиране по реда на Глава 22 НПК в едноседмичен срок от днес пред БОС. В останалата си част определението е окончателно.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____

Секретар: _____